

Mikilsverður gestur.

Góð fjátt þótti mér það, að von væri hingað til lands á jarðfræðingnum dr. Niels Nielsen, sem óhætt er að telja meðal mikilhæfastu náttúrufræðinga Dana nú, og þegar hefir tekið góðan þátt í rannsókni landsins. Birtist í fyrri eftir hann í ritum vísindafjelagsins danska, mikil ritgerð (Contributions to the Physiography of Iceland), sem er með því besta, sem ritað hefir verið um jarðfræði Íslands á síðari árum. En ekkert sýnir betur hina framúrskarandi hæfileika dr. Nielsens en það, hversu glögt auga hann hefir fyrir ýmsum athugunum, sem stinga mjög í stúf við það, sem áður hafði verið ritað um jarðfræði Íslands, og þóttu á sínum tíma heldur ótrúlegar nýningar. En þeir vísindamenn, sem koma með eitthvað af því tagi, eru vanalega þannig staddir, að það hlýtur að vera þeim sjerstakt fagnaðarefni, þegar fram kemur maður, sem hefir bæði vit og drengskap til að meta verk þeirra og greiða fyrir því að það verði síðari rannsóknurum að fullum notum. Og þannig er ástatt um dr. Nielsen gagnvart mér. Má t. d. nefna það að hann hefir í minningargrein um próf. Guðmund heitinn Bárðarson, þar sem hann, í sambandi við vísindastarf Guðmundar nefnir aðra íslenska jarðfræðinga, lát-

id mín þannig getið: „Þjaturss, með Hensyn til det rent boglige Omfang beskedne, men i systematisk videnskabelig. Henseende grundlæggende Arbejder om Islands Opbygning, hvis bærende Ideer nu almindeligt anerkendes som rigtige“. 8. bd. af Meddelelser fra dansk geologisk Forening).

Þar sem dr. Nielsen minnst á að ritgerðir mínar sjeu ekki fyrirferðarmiklar, má geta þess, að það virðist ennþá fremur svo, vegna þess, hve mjög þær eru dreifðar,— í nálægt 50 stöðum, að því er mig minnir — og eru að vísu margar þeirra ekki um jarðfræði. En satt er það, að gildi ritgerða er undir öðru meir komið en lengd þeirra. Jeg á t. d. 2 ritgerðir í helsta jarðfræðitímariti Breta (Quarterly Journal of the geological Society of London) og eru háðar stuttar, en þó hvor um sig upphaf á nýjum kapitula í jarðfræði Íslands.

Þar sem til eru menn sem telja það maklegast, að högum mínum verði þannig háttáð á gamalsaldri, að mér sje sem óhægast um verk sem mér er mikill hugur á að geta unnið áður ævinni lýkur — þar á meðal nokkurt jarðfræðiverk — þá má geta því nærri, að mér þykir mikið koma til manns, sem eins og dr. Nielsen hefir vit til að sjá hið rjetta og drengskap til að þegja ekki yfir því, og að mér er það full alvara, að óska þess að hinna miklu hæfileika hans megí sem mest fá að njóta við rannsókn lands vors.

14. apríl 1934.

Helgi Þjaturss.

Mbl. 26 apr. '34